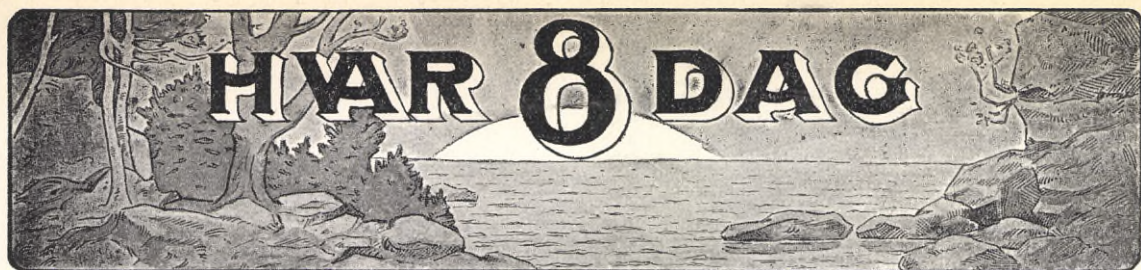

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

3:dje årg.

Den 13 Juli 1902.

N:o 41

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: *D:r Sven Hedin* (med 7 illustrationer). *Prins Carls och prinsessan Ingeborgs resa i Västergötland* (med 1 illustration). *Platsen för kronprinsessan Victorias sommarvilla vid Borgholm* (med 1 illustration). *Det nya Stockholm* (med 1 illustration). *Prins Carls uppfostringsanstalt för fattiga barn* (med 3 illustrationer). *Nordiska kvinnoakademiet i Kristiania* (med 1 illustration). *Den nya ministären* (med 11 porträtt). *En vandring genom Düsseldorf-utställningen* (med 3 illustrationer). *Den stora truppöfyn i London* (med 1 illustration). *Automobiltäflan Paris—Wien* (med 2 illustrationer). *Veckans porträttgalleri* (med 24 porträtt). HVAR 8 DAGS Novellblad XVI: *Kärlek och död*.

BONNIERS TRYCKERI AKTIEBOLAG. GÖTEBORG. 1902.

Foto. Flodin, Stockholm.

D:R SVEN HEDIN.

Efter det senaste porträttet.

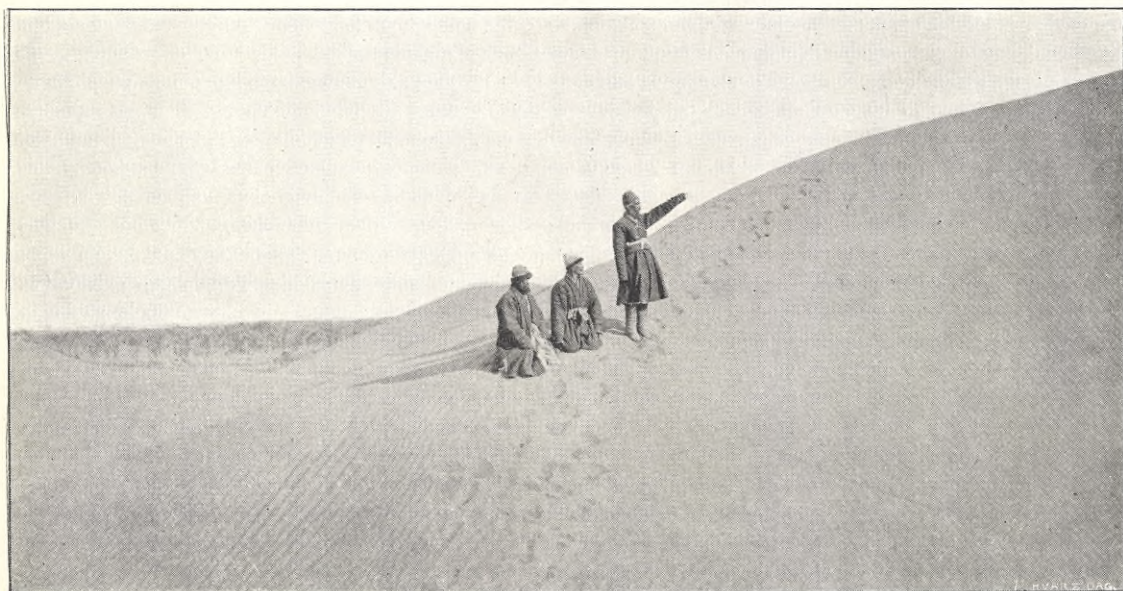
D:R SVEN HEDIN.

Illustrationerna efter fotografier tagna under den senaste, redan världsberömda, forskningsfärden samt välvilligt ställda till HVAR 8 DAGS disposition af d:r Hedin.

Det är för HVAR 8 DAG ett kärt nöje att i dag kunna återgifva vår berömda landsman d:r Sven Hedins drag i en verkligt konstnärlig fotografi. HVAR 8 DAG har förut en gång — i samband med ett porträtt af d:r Hedins fader, f. d. stadsarkitekten i Stockholm, Ludvig Hedin — visat den svenska allmänheten den djärfve upptäcktsresandens och framstående vetenskapsmannens karaktäristiska yttre. Vi kunna nu glädja våra läsare

Ty d:r Sven Hedin är en lärd, en man hemma lika väl i geologien som i geografin, han är en utmärkt kartritare och en icke mindre utmärkt fotograf.

HVAR 8 DAG har favören att också i reproduktion kunna få visa några af de fotografier, som d:r Hedin tagit under sin senaste resa, hvilken varat jämt tre år. Under denna tid har d:r Hedin tagit omkring 3,000 fotografier, ett rikt illustrationsma-

EN ÖKENBILD: Flygsanden i öknen mellan Tarim och Tjertjen.

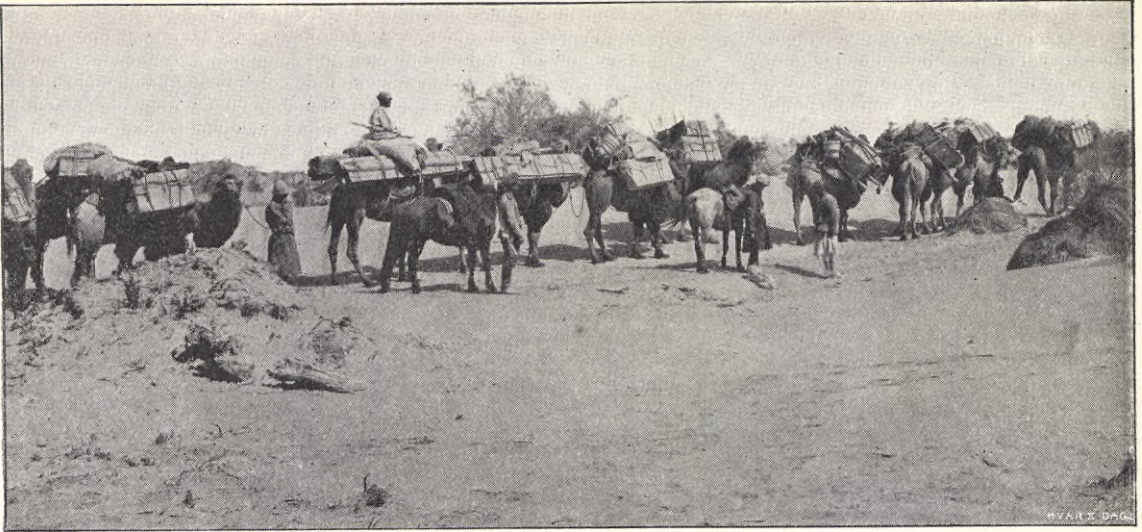
med ett af de många olika vackra porträtt, som härom dagen togs af d:r Hedin hos fotografen Flodin i Stockholm, till hvilken d:r Hedin på vår begäran begaf sig, medan han var inne på ett besök i staden. D:r Hedin vistas eljes för närvarande hos sina föräldrar på Hasseludden vid Saltsjön.

Det var den 24 juni 1899, som Sven Hedin begaf sig ut på sin nya stora forskningsfärd till Asiens inre. Han var då redan — som förut kunnat läsas i denna tidskrift — en berömd man, tack vare sina med lifsfara och oerhörda strapatser förenade upptäcktsfärder i trakter, dit förut ingen människa vågat sig. Han var det dessliques genom det sätt, hvarpå han förstätt att utnyttja sina resor — genom de vetenskapliga resultaten.

teriel till det stora arbete, som han snart börjar utarbete. Man ser på de här återgifna fotografierna — vi fingo själfva välja dem ur en större samling, och vi tro, att vi valt de icke minst vackra eller karaktäristiska — d:r Hedins karavan, man ser, hur han verkställer mätningar rörande strömmens hastighet, man ser, huru han mottages af en höfding, o. s. v.

Den utmärkte upptäcktsresanden har denna gång rest omkring 10,500 km. och häraf 9,600 i aldrig förut utforskade trakter i Asiens inre, Centralasien och särskildt Tibet. Man kan lätt förstå, att han härunder gjort många för geografin viktiga upptäckter. Resan lär likaledes ha varit särskildt gifvande i geologiskt afseende. Och stora samlingar,

FRÅN D:R SVEN HEDINS SENASTE FORSKNINGSFÅRD: Karavanen ett par dagsresor öster om Kaschgar.

bland annat en hel del skelett af högre djur, såsom den vilda kamelen, den vilda jaken, o. s. v. ha gjorts. Dessa samlingar ha dock ännu icke hunnit anlända till Sverige.

D:r Hedin — hvilken, som bekant, upprepade gånger måst sköta sig för en ögonsjukdom — har under sin långa, nu så lyckligt afslutade resa icke varit sjuk en enda dag. Oaktadt den häftiga temperaturväxlingen vid resan ned till Indien, — 40 gr. C. i Tibet och + 30 gr. C. i Indien, angreps han icke af någon feber. Pinsamt kändes det att i flera månader uppehålla sig i den oerhördt förtunnade luften i de så högt öfver hafvet belägna

trakterna. Men d:r Sven Hedins energi har stått ut äfven med detta. Han är ju för öfrigt liten till växten och långt ifrån af någon herkulisk kroppsbyggnad. Af »sportsman» gör han alls icke intryck. Men han har en energi, som uppväger allt.

D:r Hedins senaste expedition bestod, utom af honom själf, af de fyra kosacker, som ryske kejsaren ställt till hans disposition, samt omkring tjugo muhammedaner. Expeditionen upplöstes i Kaschgar, dit d:r Hedin från Srinagar och Ladakh begaf sig öfver Himalaya och Karakorum, och hvarifrån han på järnväg fortsatte genom det asiatiska och europeiska Ryssland till Petersburg, där han stannade

D:R SVEN HEDIN MOTTAGES AF EN HÖFDING MED UPPVAKTNING.

i tre dagar och på Petershof erhöj ett längre företräde hos tsaren.

D:r Hedin har beräknat, att utarbetandet af det material, han samlat på resan, kommer att taga åtminstone två år i anspråk, och skola, beträffande den rent vetenskapliga delen häraf, specialister i de olika ämnena vara honom behjälpliga härmed. D:r Hedin är vidare inbjuden att hålla föredrag om sin resa i de geografiska sällskapen i London, Paris, Wien, Petersburg, o. s. v. Han kommer sålunda att »hvila ut» under arbete.

Hvad är mera att tillägga till dessa rader? Behöfver det särskildt betonas, att d:r Hedin är lika enkel och rättfram nu, som då han ännu var en okänd student. Det är den sanna vetenskapligheten alltid, ty den har genomträngt tingens fåfänglighet och ser deras sanna väsende.

O. R.

FRÅN D:R SVEN HEDINS SENASTE FÄRD: En af färjkarlarne med tärsk fisk.

DANSERSKA I BYN LAJLIK.

PRINS CARLS OCH PRINSESSAN INGEBORGS RESA I VESTEKGÖTLAND.

Foto. Ericson, Sköfde.

ANKOMSTEN TILL TIDAHOLM DEN 30 JUNI.

I vårt senaste nummer lämnade vi några bilder från hertigparets besök å Råbäck och Axvall, och återgifva ofvan en särdeles lyckad tafta från det vackra och storartade mottagandet vid Tidaholm. Hvitklädda flickor strödde blommor för de kungliga, som besågo de stora Vulcanfabrikerna och därefter aflade besök å Hellöden och hos riksmarskalken frih. von Essen å Kaflås. Säkerligen skall detta besök i Vestergötland kvarlämna varaktiga minnen, lika angenäma för hertigparet som för länets inneväpnare.

PLATSEN FÖR KRONPRINSESSAN VICTORIAS SOMMARVILLA VID BORGHOLM.

Foto. Hallenius, Borgholm.

HVAR 8 DAG hade önskat med en illustration lämna en god föreställning om den plats kronprinsessan Victoria i samråd med slottsarkitekten Liljeqvist utvalt för en blifvande sommarvistelse å den vackra ön. Illustrationen är n.g så god — men den ger en väl dunkel föreställning om det åsyftade. Själtva platsen synes ju emellertid — också utsikten åt Kalmar sund. Tälten äro resta vid tillfället för kronprinsessans besök.

DET NYA STOCKHOLM.

Foto. Lindahls fot.-aff., Sthlm.

Bilden ofvan visar *Strömgatan* i sitt nya skick. Hörnbyggnaden i förgrunden är det nya magnifika affärspalatset »Rosenbad», uppfördt efter ritning af arkitekten Boberg. Vidare följa Adelswärdska och Sagerska husen samt Arffurstens palats. På andra sidan strömmen ligg:r Helgeandsholmen med riksbyggnaderna. Det hela är en sarskyldig storstadsvy.

PRINS CARLS UPPFOSTRINGSANSTALT FÖR FATTIGA BARN.

Fotografier för HVAR 8 DAG af L. Philipson.

Denna anstalt, som har till uppgift att uppfostra vanvårdade barn i hufvudstaden, stiftades 1832 (namnet efter Carl XV som prins) af Stockholmare på initiativ af Joh. Ol. Wallin och dåvarande underståthåll. O. af Wannqvist. Den var ända till 60-talet förlagd till Stockholm men flyttades då till Gålön, som numera äges af anstalten. Jorden utarrenderas till arrendatorer som blifva fosterföräldrar för barnen. Våra bilder togos vid afslutningen för sommaren den 3 juli, och visa: öfverst en grupp af barn samt ett af fosterbarnshemmen, i präktig nordisk stil, nederst själfva skolbyggnaden.

NORDISKA KVINNASAKSMÖTET I KRISTIANIA.

Den 3 juli öppnades i universitetets högtidssal det nordiska kvinnosaks-mötet, räknande omkring 350 deltagare. Vår bild är tagen vid mötets öppnande, då fru Qvam hälsade de närvarande välkomna.

DEN NYA MINISTÄREN.

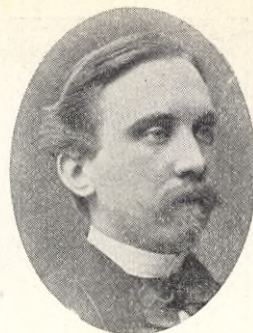
OSSIAN BERGER
nyutnämnd justitieminister
riksd. justitieombudsman

E. F. W. MEYER
nyutnämnd finansminister
grossh., led. 2 kam.

CARL von FRIESEN
nyutn. ecklesiastikminister
rektor, led. 1 kam.

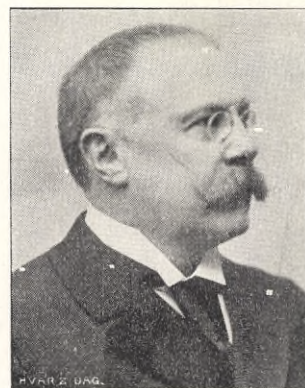
J. O. RAMSTEDT
nyutn. kons. statsråd
justitieråd

A. A. L. PALANDER AF VEGA
sjöminister

J. I. CRUSEBJÖRN
krigsminister

C. H. TH. A. LAGERHEIM
utrikesminister

HJ. G. WESTRING
nyutnämnd civilminister
föret kons. statsråd

A. TH ODELBERG
jordbruksminister

K. S. HUSBERG
kons. statsråd.

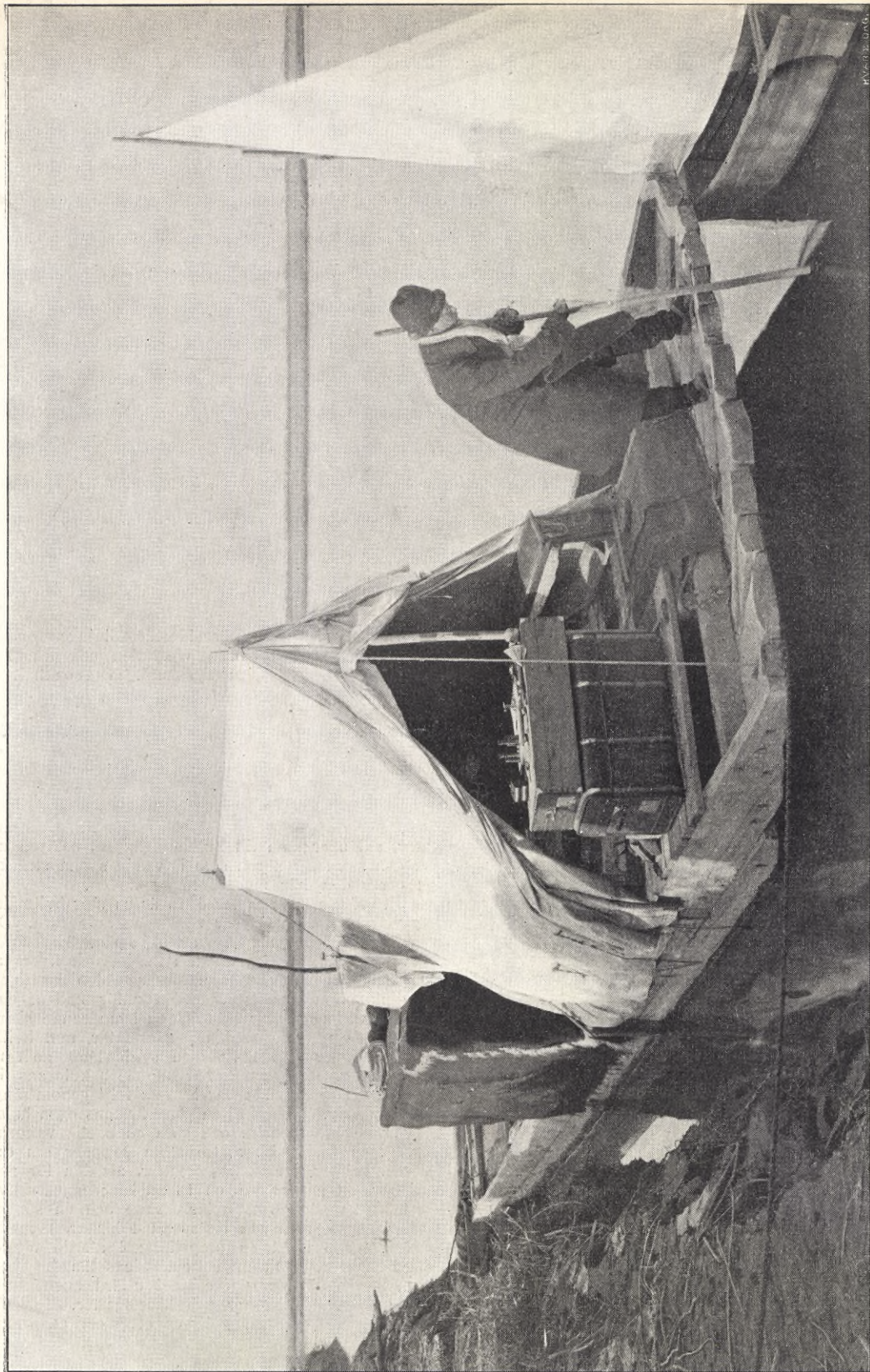

Efter det senaste speciellt f. H. 8 D. tagna porträttet.

E. G. BOSTRÖM
STATSMINISTER

D:R SVEN HEDIN I DET INRE AF ASIEN.

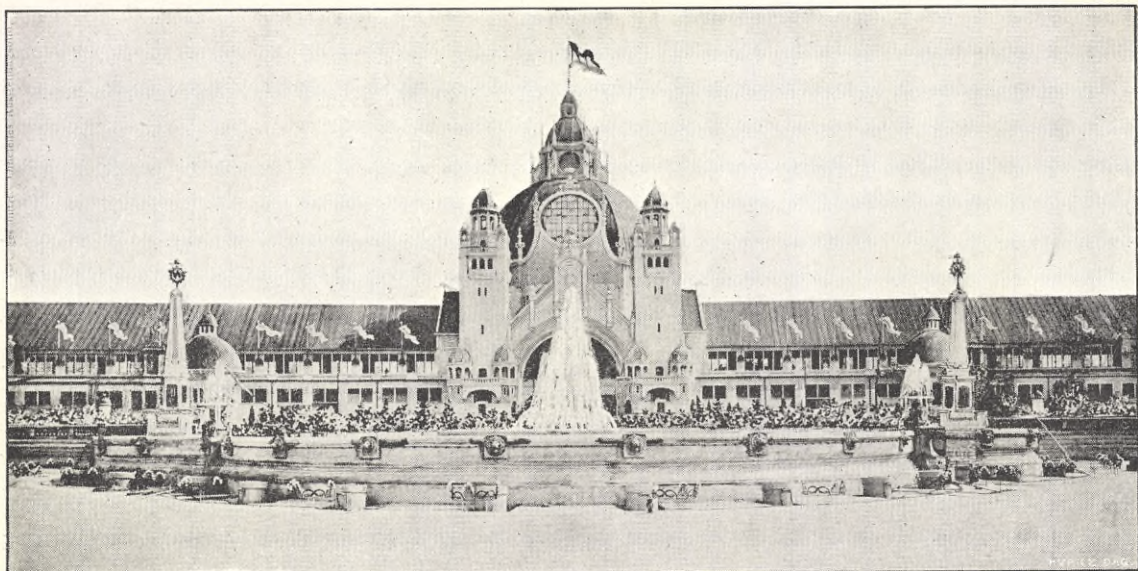

D:r HEDIN, FRÅN STORA FÄRJAN MÄTANDE STRÖMHASTIGHETEN I FLODEN TARIM, ÖSTRA TURKESTANS STÖRSTA FLOD.
Efter fotografi, af den berömda forskningsresanden välvilligt ställd till HVAR 8 DAGS förfogande.

EN VANDRING GENOM DÜSSELDORF-UTSTÄLLNINGEN.

Korrespondens med fotografier för HVAR 8 DAG.

DÜSSELDORF-UTSTÄLLNINGEN: Industrihallen.

Den tyska industriens framsteg under de sisteförflutna tvänne årtiondena har tagit sig ett stort uttryck i den utställning som för närvarande pågår i Düsseldorf i fabriksdistriktets centrum.

Särskildt järn- och ståltillverkningen har under denna tid fått sådana dimensioner, att Tyskland på detta område knappast har någon europeisk konkurrent å världsmarknaden. Helt naturligt är då, att dessa alster skola vara företrädesvis, ja man kan gärna säga absolut öfvervägande representade. Men vid sidan af dem intaga äfven andra industrigrenar, särskildt textilbranschen, ett vackert rum.

Düsseldorf har ju sedan gammalt ett stort anseende som en konstens hemort och en mängd skandinaviska målare ha gästade dess akademi. Men dess rykte inom Tyskland som industriort är nu ej mindre. Och detta jämte flera andra orsaker har medverkat att Industri und Gewerbeausstellung i år blifvit förlagd dit.

Norr om själfva staden, gränsande intill dess härliga Hofgarten, en synnerligen vacker parkanläggning, har man med stora kostnader torrlagt och planerat en stor sumpsträcka utmed Rhenflodens strand, utgörande en yta af 530,000 kv.-m. Utställningsområdet följer hela vägen flodstranden och består af en med densamma jämnlöpande gata ej mindre än 1,600 meter lång — ett praktiskt sätt hvarigenom man med ringa möda kan genomgå hela expositionen från den ena ingången till den andra utan att förbise någon af dess många byggnader.

Man har, enligt hvad fackmän uttalat, vid de senaste stora världsutställningarna speciellt i Paris, kommit till den slutsatsen, att de stora expositionernas tid vore förbi, dels af finansiella orsaker, dels emedan den stora mängden af olika länders alster hindrar ett noggrant bedömande af detaljerna, och ett riktigt uppskattande af de skilda industriernas verkliga ståndpunkt.

Af detta skäl är Düsseldorfutställningen endast representant för provinsen Westfalen och Rhenländerna, ej för det öfriga Tyskland. Det oaktadt är den af så stora dimensioner att den senaste Stockholmsutställningen ej på långt när kan täfla med densamma i storlek, något som tillfulto visar hvilka naturtillgångar dessa provinser ensamma besitta och som nu på ett framstående sätt här träd i dagen.

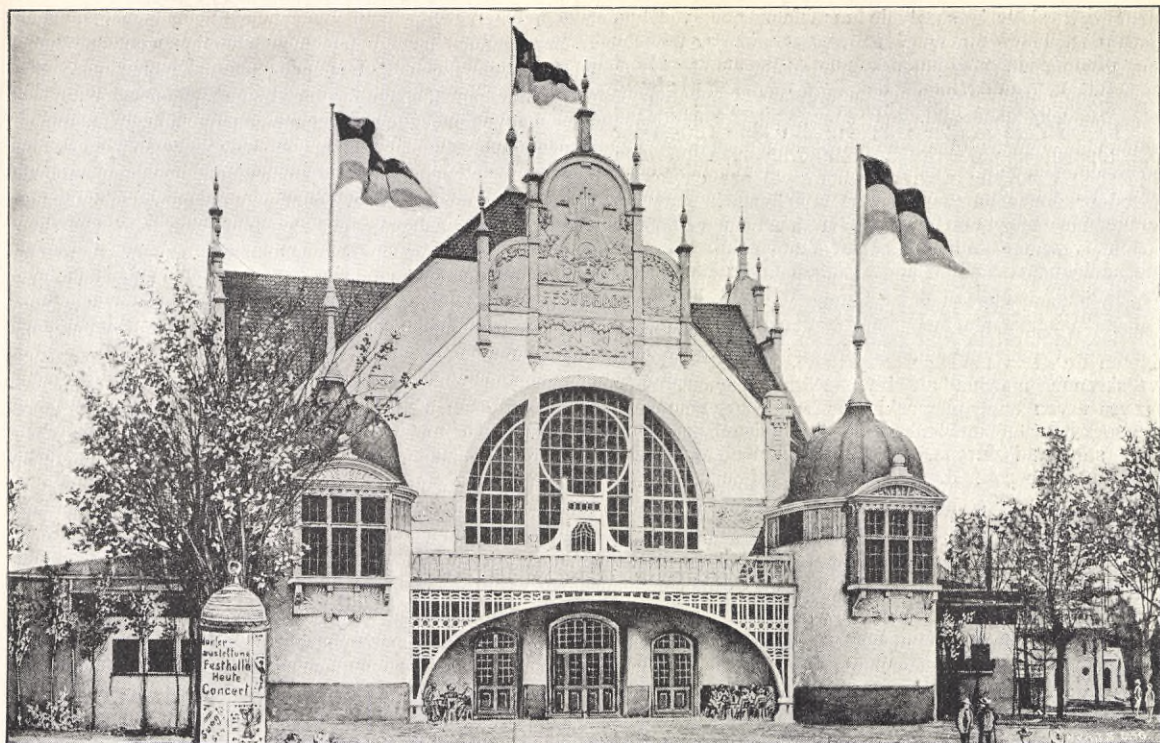
Efter en kvarts färd från bangården på den elektriska spårvägen genom Düsseldorfs raka, moderna och med planteringar och statyer rikligt prydda gator, anländer man till hufvudingången, belägen under den stora Rhenbron som i tvenne spann sträcker sig öfver den här mycket breda floden.

Det första, som möter ögat, är en stor vitmålad byggnad med skottgluggar samt pansrade torn. Det är Friedr. Krupps Paviljong, ägarens af de världsberömda järnverken i Essen, och hvars alster mängen gång afgjort staternas öden kraftigare än diplomaternas aktstycken. Utanför hallen, som är i tre våningar, står ständigt en beundrande skara, betraktande några utställda pansarplåtar, mot hvilka profskjutningar verkstälts med synbarligen godt resultat, d. v. s. pansaret har motstått kulornas inverkan och ej en enda har lyckats fullt genomtränga den solida stålmassan, ej en gång firmans egna kulor.

Vi inträda i hallen och göra en hastig vandring där. Man finner bl. a. tre stora kanoner om c: a 30 cm. kaliber, i sina kassmatter, afsedda för pansarbåtar, ett pansartorn, en 13 m. lång pansarskifva, en mängd smärre förstörelseredskap och en söndertagbar kanon, som kan lastas på 4 hästar, modeller af krigskepp samt en propelleraxel afsedd för en atlanterrångare, upptagande hela salens längd. Dessutom finnes där en utaf cement utförd kustfästning med små modellkanoner och kassmatter.

Bredvid Krupphallen ligger ett stort panorama, föreställande Blüchers gång öfver Rhen 1814 och som af besöken att döma, tilltalar tyskarnes nationella känslor. Därefter följa några paviljonger, innehållande flera af de stora firmornas fabrikat,

DÜSSELDORF-UTSTÄLLNINGEN: Festhallen.

Rheinische Hüttenverein och Bockum-
werken m. fl. samt den typografiska utställningen.
Denna innehåller i gång varande tryckerier samt allt
hvad som hör till den typografiska konsten och in-
rymmer dessutom en stor sal för pressens represen-
tanter, som här i ro kunna nedskrifva sina anteck-
ningar utan att störas af maskinbuller eller folkli-
betjänade af alla slags bekvämligheter.

Därefter komma flera stora byggnader i villastil:
Düsseldorfs Handelskammars ut-
ställning samt Festhallen innehållande en
vändig sal med orkestertribun och orgel samt plats
för 2,000 personer, hvilka här på en gång kunna in-
taga sina måltider, till verkligt billiga priser, i mot-
sats till hvad som vanligen är förhållandet på ut-
ställningar.

Ett stycke härifrån ligger en intressant före-
teelse: Kairo, en fullständig arabisk by, bebodd
af ett hundratal mörkhyade orientaler, som gällt ut-
ropa sina varors förträfflighet. Där finnes teater,
musik, skola, kameler, åsnor, en karavan, allt upp-
tänkligt, och när man om aftenen vid halfmånens
sken njuter af det tjocka arabiska kaffet, nyfiket
betraktad af de larmande infödingarne, blir dröm-
men om österlandet alltmera illusorisk.

Bredvid Kairo ligger den för utställningen sär-
skildt uppbyggda bangården.

På hufvudgatans andra sida ha de preussiska
statsbanorna sin utställning, en stor byggnad, in-
rymmande rullande material, alltifrån själfötymmande
lastvagnar till eleganta salongs- och restaurations-
vagnar, däribland en afsedd för den tyska Shantung-
banan i Kina och hvars förgyllda kinesiska namn
väcker allmän uppmärksamhet. Bredvid denna af-
delning ligger utställningens hufvudhall, en väldig
byggnad öfver 400 m. lång, inrymmande de mest

olikartade alster af den västtyska industrien, ord-
nade i grupper och till en sådan mängd att det
erfordras en hel dag för att flyktigt taga del af
innehållet.

Gränsande därtill följa några större hallar,
framställande grufindustrien. Våldiga kolstycken
pryda ingångarne till dessa byggnader, hvarest man
får en schematisk bild af kol- och järngrufvornas

DÜSSELDORF-UTSTÄLLNINGEN: Krupps paviljong.

drift och skötsel, samt de maskiner och verktyg, som därtill erfordras. Man stannar bl. a. framför en ofantlig järnställning, af omkring samma höjd som ett sexvåningshus. Det är en lyftkran, afsedd att stå vid en gruföppning, under ständigt arbete att bringa dess skatter i dagen. En lång trappa för till toppen, där de tjocka ställinorna löpa på sina hjul och hvarifrån man nere i djupet ser en konstgjord grufva, med dess vagnar och hissar. Den angränsande byggnaden innehåller kranens drifvande kraft, tvenne ofantliga hjul med ursvarfning för linorna igångsatta af en ångmaskin, och beräknade att lyfta 4,400 kg. i hvarje last från 1,200 m. djup.

I den närbelägna maskinhallen råder en ständig rörelse, hundratals hjul snurra omkring, visande publiken de olika maskinernas arbete, i taket löpa traverskranar, afsedda att lyfta större tyngder. Där finnes äfven en triplemaskin, drifvande dynamos och utvecklande 3,000 hästkrafter, en hydraulisk press, den största i Europa, som utvecklar ett tryck af 10 millioner kg., d. v. s. tyngden af den största pansarbåt.

Ett behagligt afbrott mot den larmande industrien bildar slutligen Konsthallen, en ny stenbyggnad, afsedd att kvarstå för framtiden och innehållande en samlad exponent af den moderna tyska konsten, afdelad efter de olika skolorna i landet. Man får där en helhetsbild af de många olika konstnärernas arbeten, både inom måleri- och bildhugarkonst.

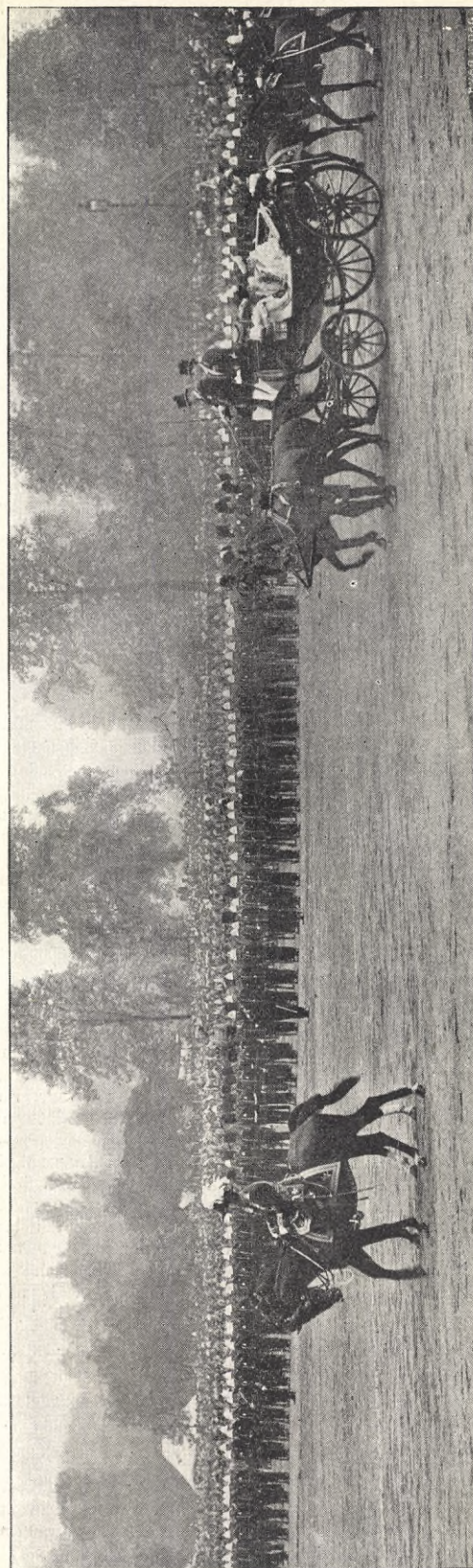
Slutligen är att anteckna de många nöjen utställningen bjuder på. Det finnes en särskild Vergnügungspark med marinskådespel, en liten sjö, där 25 krigsskepp utföra manövrer och strider, vattenrutschbana, underjordisk flod, samt en ballong, hvari franske luftseglaren Godard företager uppstigningar. Här finnes äfven en kiosk, öfver hvilken den blågula flaggan vajar och där man kan få: »Renadt» eller »Schwedische Punsch». Dessutom får man se en Schweitzerby med alper och tyrolermusik.

Sådan är utställningens fysionomi om dagen. Om aftonen däremot har allt ett annat utseende. Då brusa fontänerna i mångfärgade kaskader, alla byggnader äro illuminerade med otaliga rader af elektriska lampor, den stora Rhenbron lyser i ett haf af ljus, strålkastarne blixtra öfver den böljande folkmassan, som vandrar omkring, lyssnande till musiken, som tonar ut öfver den månbelysta fader Rhen.

(Till vidstående illustration).

Sedan konung Edwards sjukdom tagit en gynnsammare vändning, började de styrande att tänka på att söka rädda något af det program som skolat fullföljas vid den tillämnade kröningen. Sålunda bestämdes att prinsen af Wales skulle i konungens ställe hålla revy med de trupper från kolonierna och Indien, hvilka till ett antal af flere tusen man varit en tid förlagda i och omkring London. Revyn fördelades på två dagar och afhölls den första med kolonitrupperna den 1:ste juli i närvaro af drottning Alexandra och prinsessan af Wales. Att drottningen, som visat en så beundransvärd själsstyrka under den svåra pröfningens dagar, skulle blifva föremål för en alldeles särskild hyllning, var ju helt naturligt. Den entusiasm som mötte henne, när hon nu visade sig offentligt, var nog till lika stor tröst för drottningen som till glädje för den sjuke konungen.

DEN STORA TRUPPREVYEN I LONDON.

Efter fotograf.

(Se vidstående text).

AUTOMOBILTÄFLAN PARIS—WIEN.

Ef er fotografier och korrespondens för HVAR 8 DAG.

För några dagar sedan ägde den intressantaste täfling, som någonsin skett på automobilsportens område, rum. Det var icke blott den ovanligt långa distansen Paris—Wien, de höga prisen, 1:sta pris 60,000 Fr., de förnämsta af alla automobiltäflare, bland de 218 anmälda lyste sådana namn som Vanderbilt och Rotschild, det var äfven en strid mellan franska och tyska automobilfirmor (hufvudsakligen mellan de franska Renault, Pauhard och Darracq och den tyska Mercedes) ur hvilken de franska hemförde en glänsande seger. Att en dylik täflan skulle aflöpa utan olycka var knappast att vänta, särdeles beklagansvärd är den 19-årige Durays död, hvilken tillskrifves explosion af bensinbehållaren. En egendomlig tur hade Max hvilken vid Pians i Österrike, där vägen gör en tvär böjning mot norr, störtade 150 meter utan att blifva allvarligt skadad. Hans 40 hästkrafter starka automobil föll däremot i spillror. Den svåraste delen af vägen torde ha varit Arlbergstrasse, färden från Hospiz till S:t Anton, denna ovanligt branta väg, måste anses såsom ett vägstycke. Snälltåget tillryggaläger den 10 kilometer långa vägen genom tunneln på 12 à 13 min.; automobilerna den öfver berget sig sträckande 15 km. långa vägen på 19 minuter och detta vid en stigning af 12 %. Täflingen gick öfver Belfort—Basel—Zürich—Innsbruck—Salzburg och det var i Basel som jag tidigt en morgon hade nöjet se hetsjakten rusa förbi,

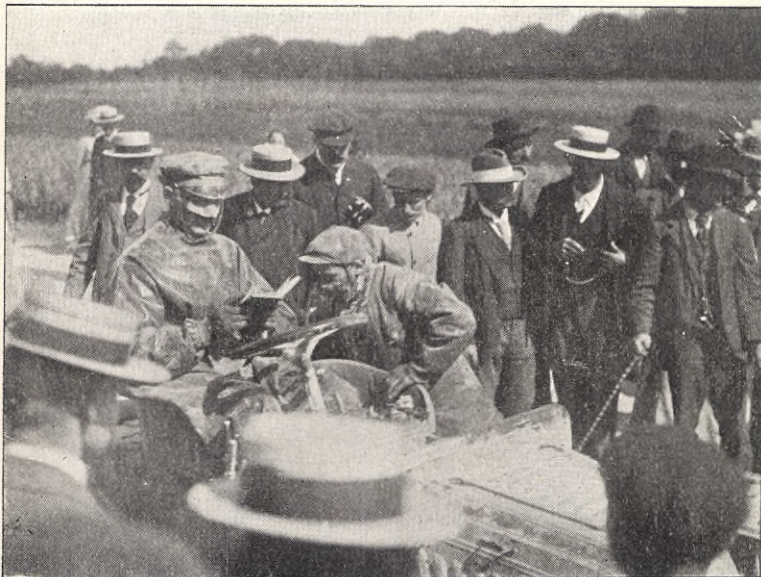
PARIS—WIEN PÅ AUTOMOBIL: Renault, 1:ste pristagare.

det kvarlämnar i örat ett oregelbundet sjungande af Schterr-Schterr-Schterr-Pftt-Pftt-Töfftöfftöfftöfft... Schweiz med sin starkt kuperade terräng hade förklarar sig neutral och tillät endast en fart af 30 km. pr timme, hvilket icke hindrade kappkörarne att i den vanliga vildsinta farten af 100 km. och mera rusa fram, de fingo då emellertid vänta ut den stadgade tiden vid kontrollstationerna. Högsta iakttagna fart lär vara 120 km. pr timma som baron de Knyff stundtals uppvisade; de Knyff tillryggalade delen Paris—Belfort, 408 km., på 4 t. 6 $\frac{1}{2}$ min. eller en medelhastighet af 100 km., hvilket ju betydligt öfverskrider de snabbaste snälltåg. Samme herre — äfven segrare vid den förut hållna

täflingen: Paris—Bordeaux — hade antagligen inkommit såsom n:o 1, om icke ett hjul under vägen sprungit sönder. Pristagarne blefvo nu: 1) Marcel Renault för en tid af 15 t. 37 m., 2) Zborowski 15 t. 50 m., 3) H. Farman 16 t. 5 m., 4) M. Farman (segrare vid täflingen »norra Frankrike rundt») 16 t. 11 m. etc. Segraren vid förra sommarens täflan Paris—Berlin, Fournier inkom till följd af ett missöde först som n:o 19 med en tid af 20 t. 10 m. (I tiderna är icke Schweiz inräknadt).

Detta rekord är det största som hittills slagits och intressant skall bli att se hur denna kallblodighet, uthållighet och påpasslighet i så ovanligt hög grad fordrande sport, vidare skall utveckla sig.

T. S.

Efter fotografi.

PARIS—WIEN PÅ AUTOMOBIL: Zborowski, 2:dre pristagare.

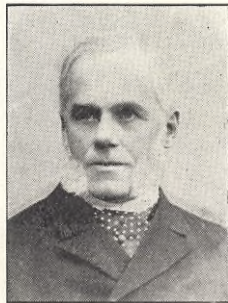

VECKANS : PORTRÄTT:

M. R. SAHLIN.

Till generaldirektör i telegrafverket är utnämnd kanslirådet *M. R. Sahlin*. Född 1860, är det vid jämförelsevis unga år S. tillträder sitt höga och fordrande ämbete. Tidigare byråchef i verket är den nye generaldirektören förtrogen med dess intressen och åtnjuter i öfrigt anseende som en af våra dugligaste ämbetsmän.

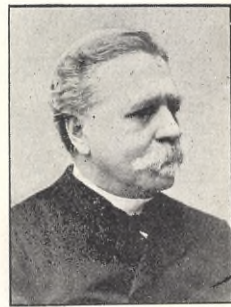
A. NEIJBER.

Den 10 juli fyllde f. d. notarien föreståndaren för riksgäldskontorets arkiv af tryckta riksdagshandlingar m. *m. August Neijber* 82 år. Han har i 52 år innehaft samma befattning.

S. B. PONTÉN.

K. hofpredikanten och prostén, fl. doktor *Samuel Benjamin Pontén* i Öster-Aker, Roslags Östra kontrakt, ingick den 17 maj i sitt 80:de år. P. deltog som exp. prest i korvetten *Frejas* världsomsegling för 50 år sedan.

J. G. NYSTRÖM.

65 år fyllde den 24 juni distriktschefen, majoren i kongl. Väg- och Vattenbyggnads-korpsen *Johan Gustaf Nyström* i Gälle.

I. HULTING.

Den 22 juni fyllde adjunkten vid Norrköpings högre allmänna läroverk fl. doktor *I. Hulting* 60 år. Högstidsdagen firades i Qvarsebo å Kolmården tillsammans med släktingar och bekanta

J. TERNSTEDT.

55 år fyllde den 22 juni kyrkoherden i Åkerby *Johannes TERNSTEDT*. T. prestvigdes 1876, utnämndes till kyrkoherde 1894 samt tillträdde sin nuvarande befattning 1896.

K. A. PETRÉN.

Till professor i praktisk medicin vid Uppsala universitet utnämndes nyligen medicine doktorn, docenten i praktisk medicin vid universitetet i Lund, *Karl A. Petrén*.

F. G. F. WALLANDER.

Direktören vid Stockholms stads renhållningsverk *F. G. F. Wallander* hade den 1 juli beklädt sin befattning i 25 år, och var den omtyckte mannen då föremål för uppvakning af verkets tjänstemän.

P. HENRIQUES.

50 år fyllde den 1 juli lektorn i beskrifvande geometri och ritkonst vid Tekniska högskolan, överläraren i geometrisk konstruktionslära m. m., afdelningsföreståndaren för byggnadsyrkeskolan vid Tekniska skolan *Pontus Henriques*, en lika skicklig som omtyckt person.

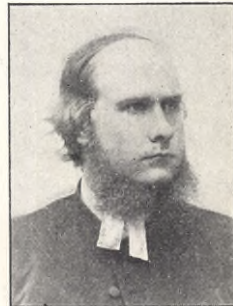
C. O. T. ÖRTENBLAD.

I sitt 50:de år ingick den 30 juni civilingenjören, verkst. direktören för det stora fastighetsaktiebolaget *Drott* i Stockholm *C. O. Thorsten Örtenblad*, känd som en kapacitet i sitt fack.

LUDVIG PETERSON.

I sitt 50:de år ingick den 30 juni den framstående arkitekten i öfverintendentsämbetet i Stockholm, *Ludvig Peterson*. P. har bl. a. varit statens kontrollant vid nya operabyggnaden och blef 1897 ledam. af konstakad. Bland hans verk märkas Högansmagasinet, huset nr 2 Birger Jarlsgat., konsthärbuset vid Emålandsgat., o. s. v.

N. P. WETTERLUND.

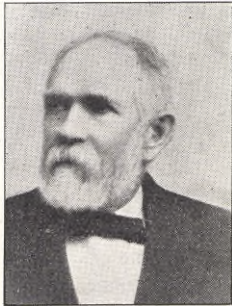
50 år fyllde den 20 juni kyrkoherden i Ula-Floda församling af Kopparbergs län, *Nils Peter Wetterlund*. W., som inom sin församling åtnjuter stor aktning och tillgifvenhet, prestvigdes 1885.

GALLERI

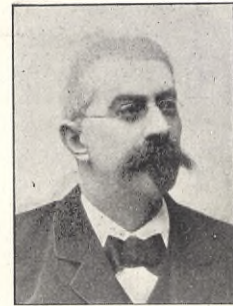
J. G. V. von POST. †

A. A. STRIDSBERG. †

C. A. LINDE. †

H. MALM. †

Bruksägaren *Johan Gustaf Viktor von Post* afled å Trångsäter den 29 juni, född 1823. P. som var mångårig landstingsman samt ledamot af Första kammaren, efterlämnar minnet af en insiktsfull man af gammaldags heder. Han sörjes närmast af maka och barn.

Å Thorsjö, Ö. Thorsås afled f. d. revisorn i riksgäldskontoret *Axel Adolf Stridsberg* den 30 juni vid nyss fyllda 70 års ålder, närmast sörjd af maka, samt en son och en dotter.

Den 20 juni afled i Gäfle sjökaptenen *Carl August Linde*, i en ålder af 77 år. L. har fört flera fartyg på närmare och aflägsna farvatten.

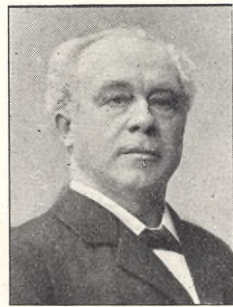
Den 18 juni afled i Stockholm kanslisekreteraren i finansdepartementet *Hugo Malm*, född 1842. M. sörjes närmast af barn.

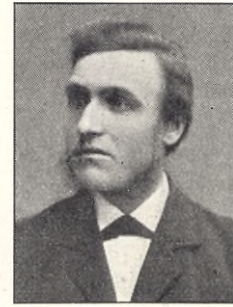
J. PETERSSON. †

K. A. HOLMSTRÖM. †

G. GARDT. †

E. O. SIDÉN. †

I | Den 1 juli afled f. d. riksdagsmannen, hemmansägaren *Johan Petersson* i Boestad nära 74 år gammal, Framstående kommunalman i sin trakt efterlämnar Boestad från sin riksdagstid minnet af en i angenämaste mening orginnell personlighet.

Förre kollegan i Vadstena *Karl Anders Holmström* afled den 24 juni i en ålder af 70 år. Den aflidne var en omtyckt och god lärare, aktad och afhållen af alla, med hvilka han kom i beröring.

Den 19 juni afled i Stockholm skådespelaren *Gustav Gardt*, född 1844. G. började sin teaterbana hos Selander, var sedan i Göteborg och 1874-83 å Mindre teatern i Stockholm hvarpå han kom till Nya teatern. G. uppträdde nu sist i kristallsalongens revy. Han var en mycket omtyckt person.

Den 23 juni afled en af Jämtlands läns mera framstående personligheter, förre landstingsmannen *Erik Olof Sidén* i Hålsjö. Han var vid sin död nära 65 år gammal.

O. F. APPELBERG. †

K. A. af SCHMIDT. †

J. E. J. WIESSNER. †

H. R. HAIJ. †

Den 23 juni afled i Upsala ingenjören och kommissionslandmätaren *Ossian Fabian Appelberg*, något öfver 50 år gammal. A. var en rikt begåfvad, kunnig och arbetsam man. Han sörjes närmast af maka och dotter.

Amanuensen vid Vadstena landsarkiv *Karl August af Schmidt* afled därstädes den 30 juni. Han var född i Nyköping 1840.

Den 30 juni afled i Stockholm bokhållaren vid järnvägsstyrelsens kontrollkontor *J. E. J. Wiessner*, 45 år gammal. W. sörjes närmast af en broder, likaledes järnvägsjänsteman och syster.

Löjtnanten vid Hallands regemente *Henrik Richard Haij* afled den 23 juni å Venersborgs lasarett, vid 41 års ålder. Den bortgångne var känd som en vänfast och god kamrat.

HVAR 8 DAGS NOVELLBLAD. XVI.

KÄRLEK OCH DÖD. Episod från Indien. Öfversättning för HVAR 8 DAG.

»Älskling, är här icke skönt?» Den talande tryckte sin hustru till sitt bröst, denna unga brud från endast i går, och de tvänne skrattade tillsammans med hjärtats öfversvallande glädje. Den engelska flickan såg sig nyfiket omkring och hennes ögon hvilade på det vackra lilla huset med dess stängsel, — allt syntes henne så skönt.

»Oh, jag är så lycklig, så genomlycklig», hviskade hon, »vi ha nått till hjärtat af allt, du och jag, Jack.»

»Ja, lyckan ha vi vunnit», var det käckas svaret, »och vi ha funnit att intet är så starkt som kärleken.» Under det han talade hördes den dofva knallen af ett skott, i riktning från stationen.

Den unga kvinnan studsade.

»Hvad var det, Jack?»

»Ett gevärsskott, min vän. En sådan liten nervös flicka du är; en soldats hustru får aldrig vara rädd, vet du väl.»

»Åh jo, ett sådant litet sjöp som jag. Jag är ju rädd för min egen skugga och förskräckligt ängslig för de där svarta sepoy's*; de sågo så hotfulla ut när vi i går redo bort efter — efter vigsel.» Hon rodnade så vackert.

Den unge mannens ansikte mörknade.

»Öfversten har nog gjort antydningar om bråk med sepoy's», sade han sakt. »Jag borde kanske inte ha hämtat dig hit, min älskling, förrän allt var klart. Men vi hade ju väntat i två år och ingen talade om några egentliga svårigheter förrän min brud redan var på väg hit, till hennes egen vän.»

»Hvilket bråk», frågade hon likgiltigt, under det att hon kröp allt närmare intill sin man.

»Missnöje bland infödingarne. Min vän är väl inte rädd?»

»Rädd, när jag är med dig?» Hon såg stolt upp. »Nej, icke ens döden skulle i dag kunna skrämma mig.»

»Vi ha nått vårt lilla kungarike och äro liksom gudarne höjda öfver fruktan, sorg och lidande. Oh, min älskade, hur jag dyrkar dig.» Han tog henne ifrigt i famn och kysste henne passionerad på läppar och ögon.

»Det är så härligt att känna att intet på jorden kan skilja oss åt.»

Återigen hördes gevärsskott, energiska smällar.

»Jag undrar just hvad de ha för sig i det gamla fortet. Vet du, Dolly, det var bra vänligt af öfversten att gifva mig hela tio dagars permission, och tänk sådan tur att få reda på just denna lilla villa.»

»Han är en rar gammal herre, din öfverste, och villan är ju ett litet paradis.»

»En sjunde himmel är det, Dolly. Tror du vi någonsin skola bli lyckligare än vi äro i dag, min älskling.»

»Hela världen kunde gå under för mig nu, utan att jag skulle bry mig därom; jag har ju ändtligen nått den fullständiga lyckan.»

Mannen drog henne intill sig och detta ungdomspar glömde för ett ögonblick allt omkring sig.

Plötsligen nådde dem ljudet af springande fötter. En mans ansikte syntes, en man springande som för lifvet och som bröt sig igenom stängslet för att nå dem.

»Min Gud, det är ju Harvey. Hvad kan ha händt, Dolly.» Mannen och hans unga maka reste sig upp för att möta inkträtsaren; denne var helt ung själf, och fänrik. Andträten och utmattad och med stora svettroppar pärlande utför ansiktet visade han tecken till förtviflan, förtviflan och beslutssamhet. Han var iförd uniform och höll en pistol i handen.

»Infödingarne ha gjort myteri i fortet», ropade han, »de mördra besättningen med kallt blod. De ha ett ännu gräsligare öde i beredskap för kvinnorna. Jag rusade hit för att varna er, men de uslingarne äro hack i häl efter mig, så ni måste skynda.»

Dorothy såg skräckslagen på ynglingen som, sista gången hon såg honom, var marskalk på hennes bröllop, och nu — — —

»Oh, låt oss gömma oss, vi måste skynda bort, ack dröj inte!»

Medan hon talade visade hon en dödlig skräck, hon hörde ljudet af steg, af fötter som sprungo.

»Skynda dig, Jack», skrek fänriken, likblek trots modet, »skjut henne genast.»

»Jag kan icke, min Gud, jag kan icke.» Den unge mannen grep henne med förtviflans häftighet och slöt henne våldsamt till sig. Plötsligt insåg hon hela vidden af deras fara och blef modig.

»Jo, du måste Jack; skynda dig, vi ha ju varit så lyckliga.» Hennes röst smälte i en snyftning. Han tryckte henne allt fastare till sig.

»Jag har ingen pistol; Bob, låna mig din pistol.» Den unge fänriken tvekade ett minsta ögonblick.

Det ryckte i hans ansikte.

»Endast ett enda skott kvar», sade han sakt till sig själf, »och det är ett helvete om man råkar lefvande i deras händer. Men för en kvinnas skull —»

»Här har du min pistol, Jack», sade han högt, »var icke ängslig, mrs Staveley, ni skall ingen smärta känna och vi komma genast efter. Jack, jag går rundt om hörnet och möter dem. När jag ropar, skall du skjuta. Ni två skola vara ensamma tills dess; au revoir.» Ynglingen gick med stolt hållning därifrån, en engelsk riddersman.

»Kan du förlåta mig, du älskade, min egen hustru, för att ha låtit dig komma till detta helvete på jorden!»

»Hvad skulle jag ha att förlåta; vi ha ju njutit af fullständig lycka.»

»Och du är inte ängslig?»

»Jag vet inte, nej, jag tror inte jag är det, Jack. Gud har varit så god mot oss i detta lifvet så han skall nog icke öfvergifva oss i det kommande.»

»Gif eld, Staveley, gif eld!» hördes fänrikens röst. Ett vildt tjut följde hans utrop, en våldsam gevärssalva och fallet af kroppar. Dorothy gaf ett svagt kvidande ljud från sig. Hennes make tryckte en kyss på hennes kalla skälfvande läppar.

»Slut dina ögon, min älskade, och bed, 'Fader vår' —, så — — —»

»Fader vår, som är i himmelen' — Jack, jag älskar dig, oh — — —»

* * *

Infödingarne funno honom lutad öfver sin döda hustru. Hans tid var snart utgången.

* Sepoy's är benämningen på de infödda indiska soldaterna i engelsk tjänst.